

Martin Q Larsson
ordförande

ÅR FYLLER GÄVLE symfoniorkester 100 år. Under våren har ansvariga politiker i Gävle kommun, som är huvudman för orkestern, övervägt att minska antalet tjänster med fyra per år under fyra år, vilket skulle förvandla symfoniorkestern till en större salongsorkester. Trots ett krasst ekonomiskt klimat för svenska landsbygdskommuner, gick Gävle kommun under förra året med nästan tre hundra miljoner kronor i vinst. Det är således knappast enbart ekonomiskt betingat att dra ner på kommunens verksamheter.

Vår moderna samhällsapparat har vissa verksamheter vi anser skall finansieras med skattemedel. Vi förväntar oss till exempel vägar, skolor och sjukhus. Vi förväntar oss även ett visst mått av kulturverksamhet. Vi förväntar oss däremot inte att i detalj styra hur man ska underhålla dessa vägar, hur man skall lära barnen läsa och hur man skall bota de sjuka. Men vi är intresserade av effekterna av dessa aktiviteter, och vi är intresserade av att de offentligfinansierade verksamheterna ska vara uppdaterade till nutidens behov. Vägarna skall hålla för femtitonsekipage, läkarna ska använda de senaste forskningsrönen, och barnen ska snarare lära sig värdera information från internet, än kunna psalmsverser utantill. Vi som finansierar offentlig verksamhet med våra skattekronor måste känna att verksamheten angår oss, att det är väl investerade pengar. För att företräda oss har vi valt ett antal politiker, att döma i vårt ställe.

När nu dessa politiker – den positiva ekonomiska situationen till trots – överväger att strypa medlen

till orkestern, innebär detta att de på goda eller dåliga grunder finner verksamheten mindre relevant för Gävles invånare; att finansiering av 52 symfoniorkestermusiker plus administration är dåligt investerade pengar.

Somliga andra kulturyttringar, till exempel bildkonst och teater, har de senaste decennierna gjort sitt yttersta för att vara förankrade i nutiden. Man söker med alla medel bädda in det konstnärliga verket i en kontext där nutidsmänniskan både kan känna igen sig, och utmanas i sina värderingar. Man efterforskar med konstnärliga instrument hur dagens verklighet och samhälle är beskaffade, och människans roll däri, samtidigt som man gestaltar ett tidlöst konstnärligt uttryck.

M SVENSKA symfoniorkestrar skulle våga ta steget att närma sig nutiden på ett mindre ängsligt sätt; om svenska orkestermusiker skulle börja vänja sig vid att repetera in nya verk på regelbunden basis; om svenska orkesterchefer skulle använda tonsättare till fler uppdrag än att enbart vara producenter av noter; om svenska länsmusikchefer skulle tordas använda det fria musiklivet mer offensivt i sin egen verksamhet. Om så vore fallet, kanske vi skulle få se en nytändning av svenskt musikliv, såväl nationellt som internationellt; kanske vi skulle få se Sverige bli ett föregångsland inom även den »klassiska« musiken, och inte bara inom pop och house.

Om inte, kommer vi att få se svensk symfonikonst nedmonteras, fyra tjänster i taget. ■

Martin Q Larsson
ordförande